

ЗНАТЬШО ПРАВАТЬ, И КАТО
РАЗДѢЛИХА ДРЕХИ ТЕ МЪ,
ФЖРЛИХА ЖРЕБИИ.

35 И СТОЕХА ЛЮДИЕ ТО ТА
ГЛЕДАХА: И ЗАЕДНѠ СЪ НИХЪ
И КНАЗИ ТЕ МЪ СЕРДГАЕХА, И
ГОВОРЕХА: ДРУГИ ИЗБАВИ: НЕ-
КА ИЗБАВИ И СЕБЕСИ, АКО Е
(ТОЙ) ХРИСТОСЪ ИЗВРАНИШИ
БЖИИ.

36 И РДГАЕХА МЪ СЕ И ВОИ-
НИ ТЕ, ПОНЕЖЕ ПРИБЛИЖАВА-
ХА ПРИ НЕГО, И ПРИНОСЕХА МЪ
ОЦЕТЪ.

37 И ГОВОРЕХА: АКО СИ ТЪ
ЦАРЬ ИСРАИЛЕВЪ ИЗБАВИ СЕ-
БЕ СИ.

38 И БѢШЕ И НАДПИСАНИЕ
(НАДЪ НЕГО) НАПИСАНО СЪ ПИ-
СМЕНА ВЛАДИНСКИ И РИМЕКИ
И ВЪРѢЙСКИ: ТОМЪ ВЪ ЦАРЬ
ИУДВИЖИИ.

39 И ЕДИНЪ Ѡ ѠВѢСЕНИ ТЕ
ЗЛОДѢИ ХДЛЕШЕ ГО И ГОВОРЕ-
ШЕ: АКО СИ ТЪ ХРИСТОСЪ ИЗ-
БАВИ СЕБЕ СИ И НАСЪ.

40 Я ДРУГИО Ѡ ГОВОРИ И ОУ-
КОРАВАШЕ ГО, И ГОВОРЕШЕ: НЕ
ВОИШЪ ЛИ СЕ ТЪ БГА КАТО СИ
СЪ ТОВА ИСТО ТО ѠСЖДЕНЪ:

41 И НЕ ОУВО ПРАВЕДНѠ (СЕ
МЖЧИМЕ): ЗАЩОТО ВОСПРИИ-
МАМЕ ДОСТОЙНЫ ТЕ (ЗАПЛА-
ТЫ) СПОРЕДЪ НАШИ ТЕ ДѢЛА:
А ТОА НИ ЕДНО ЗЛО НЕ Е
СОТВОРИЛЪ.

42 И ГОВОРЕШЕ НА ИСХСА:
СМЫСЛИ МЕ ГОСПОДИ, КОГА-
ТО ДОЙДЕШЪ ВЪ ЦАРСТВО
ТО СИ.

43 И РЕЧЕ МЪ ИСХСЪ: ИСТИ-
НА ТИ ГОВОРИМЪ, ДНЕСЪ ЩЕ
БЖДЕШЪ ЗАЕДНѠ СЪ МЕНЕ ВЪ
РАИ.

44 И БѢШЕ БЛИЗЪ ШЕСТИИ
ЧАСЪ (Ѡ ДЕНЬЖТЪ), И ВЪДЕ
ТЕМНОТА ПО СИЧКА ТА ЗЕМ-
ЛА, ДО ДЕНЕЦА ЧАСЪ:

45 И ПОМЖКНА СЛЖИЦЕ ТО,
И ЗАВѢСА ТА ЦЕРКОВНА СЕ РАЗ-
ДРА ПО СРЕДЪ.

46 Я ИСХСЪ ИЗВЫКА СЪ ГО-
ЛЕМЪ ГЛАСЪ, И РЕЧЕ: ОТЧЕ ВЪ
РЖЦЕ ТЕ ТВОИ ПРАДАНАМЪ
АДХЪ МОЙ: И КАТО РЕЧЕ ТІА
(АДМЪ) ИЗАЖНА.

47 Я СОТНИКО КАТО ВИДЕ
ОБОВА ЩОТО ВЪДЕ, ПРОСЛА-
ВИ БГА, И ГОВОРЕШЕ: ВОИ-
СТИННО ТОА ЧЕЛОВѢКЪ БѢШЕ
ПРАВЕДЕНЪ.

48 И СИЧКИ ТЕ НАРОДИ,
КОИТО БѢХА ДОШЛИ (ТАМЪ)
ДА ГЛЕДАТЪ, КАТО ГЛЕДАХА
ОНЫА (РАКОТЫ) ЩОТО ВЪ-
ВАХА, ОУДАРЕХАСЕ ПО ГРАДЪ
ТЕ, И СЕ ВРЖАХА.

49 И СТОЕХА СИЧКИ ТЕ НЕ-
ГОВИ ПОЗНАНИЦЪ Ѡ ДАЛЕЧЕ,
И ЖЕНЪ, КОИТО ХОДЕХА СЛѢДЪ
НЕГѠ Ѡ ГАЛІЛЕА, И ГЛЕДАХА
ТІА (РАКОТЫ).

50 И ЕТО, МДЖЪ ИМЕТО МЪ
ИУСИФЪ, ЧЕЛОВѢКЪ ДОБРЪ И
ПРАВЕДЕНЪ, КОИТО БѢШЕ СО-
ВѢТНИКЪ.

51 ТОЙ НЕ БѢШЕ ПРИСТА-
НАМЪ НА ГОВѢТАТЪ И НА РА-
ВОТА ТАИМЪ, КОИТО БѢШЕ Ѡ
ЯРІМАЮЕА ГРАДЪ ИУДЕЙСКИИ: